

CARLOS MICHÁNS

A PORTRAIT

CONTENTS

Biography.....	3
Carlos Micháns in dialogue with Carlos Micháns	7
Twee Talen	10
Compositions	16
Compact Discs.....	22
Examples	25

Photo cover: **Co Broerse**

Photo page 4: **Marcel Peek**

BIOGRAPHY

Carlos Micháns (1950) was born in Argentina but became a Dutch citizen in 1989. In his native Buenos Aires he studied piano, organ, composition and conducting with some of the leading figures of the Argentine music world. He also graduated in conducting at the University of Buenos Aires and the Art Institute of the 'Teatro Colón', South America's major opera house. Besides composing, he later worked as a music teacher and choir conductor. In 1982 he was awarded a scholarship from the Dutch Ministry of Culture and Science, which enabled him to do postgraduate studies in composition and electronic music with Hans Kox, Tristan Keuris, Joep Straesser and Ton Bruynèl at the conservatory of Utrecht, where he obtained the Composition Prize in 1988. A new grant from the Ministry of Culture allowed him to continue his training in electronic music for a year.

The catalogue of his compositions includes solo pieces, chamber and symphonic music and a large number of works for choir (both a cappella and with instrumental or orchestral accompaniment). Among them are two string quartets, two saxophone quartets, a piano quartet, a piano quintet, five sinfonie concertante for soloists and (large) orchestra, three cantatas for mixed choir and (large) orchestra, a concerto for orchestra, a symphonic overture, a harp concerto, a saxophone concerto, several choral settings, many solo pieces for violin, viola, cello and piano and numerous titles for non-traditional, small and large instrumental ensembles. Most of them are published in Amsterdam by Muziek Centrum Nederland (Donemus).

Almost all of Micháns's works are written on commission for internationally renowned soloists, conductors, chamber groups and orchestras: Thierry Fischer, Jun Märkl, Kenneth Montgomery, Etienne Siebens, Jac van Steen, Daniël Reuss, Ronald Brautigam, Isabelle van Keulen, Michael Collins, Liza and Dmitry Ferschtman, Tjeerd Top, Ronald Hoogeveen, Francien Schatborn, Mariken Zandvliet, Eeva Koskinen, Pieter Wispelwey, Udo Reinemann, Marcio Carneiro, John Sampen, Arno Bornkamp, Lavinia Meijer, Pauline Oostenrijk, Koh-I-Noor Saxophone Quartet, Aurelia Saxophone Quartet, Raphael Quartet,

Netherlands Piano Quartet, Utrecht String Quartet, Valerius Ensemble, Radio Chamber Orchestra, Orkest van het Oosten, Rotterdams Philharmonisch Orkest, Reizend Muziekgezelschap, Holland Symfonia, Orquesta de Cámara Mayo (Arg.), Theater Hagen Philharmonic Orchestra (Germany), Nederlands Studenten Kamerkoor,

Toonkunst Rotterdam, Groot Omroepkoor, etc.

Teaching and other activities

Since 1986 and thanks to financial support from Dutch and foreign funds, the Gaudeamus Foundation, music institutions and the Ministry of Foreign Affairs, Micháns has organized several international concert tours aimed at promoting Dutch musicians and contemporary music abroad. Among the musicians who have taken part in these tours are Ronald Hoogeveen (vl.), Francien Schatborn (va.), Jeannette Koekkoek (pn.), Harro Ruijsenaars (vc.), Eeva Koskinen (vl.), Tjeerd Top (vl.), Mariken Zandvliet (pn.), the Aurelia Saxophone Quartet, the Koh-I-Noor Saxophone Quartet, Lavinia Meijer (harp), André Kerver (cl.), etc.

He has also been invited to lecture on his music by universities and institutes for higher education in India, Indonesia, North, South and Central America (Argentina, Brazil, Costa Rica, El Salvador, Panamá).

Some names:

University of Bowling Green (Faculty of Music), Ohio, USA.

University of Jakharta (Faculty of Music), Indonesia.

University of Yogiakharta (Faculty of Music), Indonesia.

Bandung Music School, Indonesia.

Bangalore School of Music, Bangalore, India.

Lady Doak College and American College, Madurai, India.

Escuela de Artes Musicales, Universidad de San José, Costa Rica.

University of Fortaleza (Faculty of Music), Brazil.

Conservatorio Nacional de Música, Buenos Aires, Argentina.

National University of Rosario (Faculty of Music), Argentina.

In 1992 Micháns was one of four Dutch musicians representing Holland at the prestigious international workshop for composers and choreographers organised yearly at Bretton Hall in West Yorkshire (England). In 1998 he took part in the 'New Music & Art Festival' held at Bowling Green State University in Ohio (US), where, besides attending performances of his own music, he gave lessons to young composers at the Faculty of Music.

Awards

1e 'Promociones Musicales' (Argentina), 1977 (for Tema, Toccata & Fuga for organ)

1e Prize of the city of Gerona (Spanje), 1990 (for "Apparitions" for piano)

'Trinac' (Tribuna Nacional de Compositores, Argentina), 1993 (for String Quartet Nr. 2)

'Trimarg' (Tribuna Musical Argentina), 1996 (for Sinfonia Concertante Nr. 2)

'Trinac' 2000 (for "Après Minuit" for ensemble)

'Trinac' 2006 (for Sinfonia Concertante Nr. 4)

'Toonzetters 2008': selected among the ten best Dutch compositions of 2007 (Harp Concerto)

Radio

Since 1995 Carlos Micháns has been in charge of '*Podium Neerlandés*', a programme of Radio Nederland (the international Dutch broadcasting company) aimed at introducing Dutch concert life to Spanish speaking audiences of North, Central and South America.

Literary work

In the field of literature, Micháns has published a number of titles, both in Spanish and in Dutch. His works include '*Rogelio G.*' (stories), '*De Ogen van Meenakshi*' (The Eyes of Meenakshi, Impressions of South India), '*El Mercader de Pumpuhar*' (The Merchant of Poompuhar, stories and legends of India),

'Madurai, Madurai' (novel), *'La Próxima Parada'* (The Next Stop, short novel), *'Poemas Terminales'* (Terminal Poems), *'Nuevos Abismos (y otros poemas)'* [New Abysses (and other poems)], the collection of essays *'Het Regent Rood in Buenos Aires'* (It Rains Red in Buenos Aires), all published by *CMP/Utrecht, and a number of unpublished poetry cycles and essays. Some of the published works have been illustrated by the author himself. Currently he is working on a new series of short stories and on an introduction to certain aspects of Mongolian art.

CARLOS MICHÁNS IN DIALOGUE WITH CARLOS MICHÁNS

"I am a Dutch composer born, raised and educated in Argentina", is Carlos Micháns's favourite answer when asked about his nationality. Born in Buenos Aires into an Argentine family with roots in England, Scotland, Flanders, Cataluña, the French Basque provinces and even the USA, he moved to the Netherlands in 1982 and later became a Dutch citizen.

Identity, however, is not a problem for Carlos Micháns. "Of course I am a combination of several cultural backgrounds and mentalities, like most people from countries built on immigration. Understandably, many believe to hear a tango or some other South American rhythm in my works, although only after they have heard my name or read somewhere that I was born in Argentina. But I can't blame them. One must neither deny nor underestimate one's heritage, which is imbedded in one's DNA. On the other hand, resisting the influence of a new environment, especially when one plans to stay there perhaps for ever, is both silly and unhealthy."

"Personally, having spent almost half my life in Argentina and most of my career as a composer in Holland, I cannot be bothered about being labeled Argentinean or Dutch. In fact, I am both and much more and feel very comfortable about it. Besides, the manner and language I deal with it all and transalte it into music, literature or whatever form of expression I choose for conveying my feelings and ideas, are entirely my own."

In spite of the diversity of streams and trends to which he has been exposed during his 32 years in Argentina and the last 28 in Holland, Micháns is not particularly fond of the ever growing and, in his view, often clumsy mixing of styles, genres and ethnic-tinted, cross-over oriented experiments. He is even less attracted to the multicultural, multimedial products permanently being launched everywhere in the world, often as a cheap and opportunistic answer to cultural policies promoting and sponsoring 'integrationist projects' and not as a result of a purely artistic need.

This, however, does not at all mean he despises or condemns any form of influence from foreign cultures, whether European or not. Much to the contrary, Micháns has allowed elements from India, Indonesia or Tibet to occasionally become a part of his palette, although intuitively and as an allusion to countries he loves, rather than as a mere imitation. While titles like 'Purana', 'Tirthankara', 'Three Tantric Visions' and 'Dravidian Moods' betray the composer's source of inspiration, they have little to do with the music of the source itself.

On the subject of modernity in his work, Micháns says: "Modernity is in the ears of the listeners, and their concept of it will vary, develop and change according to their experience and ability to understand what they hear.

Whereas Mozart is universally appreciated, a fugue by Bach or one of Beethoven's late string quartets may meet with some resistance from an untrained audience. The same can be said about Francis Poulenc versus Edgar Varèse or John Adams versus Wolfgang Rihm, to name only composers living and composing in similar periods and under similar circumstances. One should question the relevance of a piece or style of music, not just its modernity or the lack of it. How else could one accept and enjoy Rachmaninov or George Gershwin?!"

As for his own music, Micháns certainly believes it to be contemporary and to reflect some aspects of our time more strongly than others, our time meaning not just this very instant but the last few decades and even further. "After all", he says, "we haven't spent more than a thousand years creating and developing techniques, inventing and perfecting instruments in order to stick to the latest ones and discard the rest as obsolete. Surely one cannot dress today like in the 17th or 18th century without looking like a fool, although no contemporary fashion designer will reject traditional fabrics as velvet, silk or lace on the sole basis of their antiquity."

"If one were to follow such criteria, the whole of a symphony orchestra would suddenly appear as a kind of sounding dinosaur, more at home in a museum than in a concert hall. As it happens, however, and despite the venerable age of most of the instruments in it, the orchestra continues to surprise us even

today, thanks to the inventiveness and fantasy of those who still compose for it.”

According to Micháns, the same can be said about certain basic materials such as melody, rhythm, harmony, counterpoint, which, thanks to their permanent evolution and adaptation to the musical needs and thinking of countless generations over several centuries, still constitute the foundations of composition in the widest sense of the word. “Like any language, music is highly unstable and constantly renews itself by adding new words to its vocabulary and enriching its grammar with new structures. The spelling may change, old idioms may be replaced by fresh ones, but the body of the language remains and, like a tree, continues to grow and expand, always supported by the same trunk and nurtured by the same roots.”

“It is true that this ever increasing variety of possibilities may confuse the young composer”, he says. “This is both an advantage and a disadvantage and in any case a temporary phase. On the one hand, he may struggle to find his own voice and style. On the other hand, it gives him the unique chance to explore every world and, if he is really gifted and not just an adventurer or a mere opportunist, he will soon know what fits his ideas and provides him with the right means to express them.”

“One thing, however, remains as essential today as it has always been: the absolute need to learn and master those means, which can only be achieved with work and patience. There may be easy ways towards success, but there are no shortcuts when it comes to quality and real mastership. If a composer is not prepared or too lazy to face the challenge, he should not intend to become one in the first place”.

Carlos Micháns

Utrecht, 2008/2010

TWEE TALEN

Tijdens het Europees Jaar van de Muziek, 1985, woonde ik een concert bij dat in dat kader werd gegeven door de in Zuid-Amerika geboren coloratuursopraan Marianne Blok. Zij had voor het programmaboekje eigen vertalingen van enkele Spaanstalige liederen gemaakt. Ik heb mij toen suf zitten prakkiseren over enkele daarvan: waren ze volgens een schoolfrikkerige Nederlandse nu gewoon 'fout' of juist zó diepzinnig dat ze diepere lagen aanboorden?

Dezelfde vraag kwam weer bij me op toen ik het tweetalige voorwoord van de in eigen beheer uitgegeven Poemas Terminales (Eindgedichten) van componist/schrijver Carlos Micháns las: 'In sommige gevallen (...) heb ik me een zekere maat [vet, vS] van idiomatische vrijheid gepermitteerd.' Het rode potlood dat de redacteur heeft laten liggen, zal daar onmiddellijk 'mate' van willen maken. Maar het is eigenlijk zó kenmerkend voor zowel de gedichten als de composities van de in 1950 in Buenos Aires, Argentinië geboren Micháns, dat de verschrijving boekdelen spreekt.

Niet dat Micháns 'zijn zaakjes technisch' niet 'goed voor elkaar' zou hebben, zoals ik enkele jaren na het concert van Marianne Blok schreef in een recensie in de Leeuwarder Courant (17 maart 1987) naar aanleiding van mijn eerste kennismaking met een werk van hem, het Concerto per cinque (1986). Maar omdat in zowel de gedichten als de composities van Micháns de inhoud centraal staat en de techniek die schraagt.

Een inhoud die evolueerde van het vertellen van een verhaal en een sterk beeldende wijze van uitdrukken, tot een grote abstractie waarin het verhaal en het beeldende door althans de componist niet meer worden toegelaten.

Gedichten

Een fraai voorbeeld van die ontwikkeling treffen we aan in twee gedichten(bundels): 'Fragmento de fotografía (Fragment van een fotografie)' uit Poemas Terminales en 'El solitario (De eenling)' uit Nuevos Abismos (y otros poemas) (Nieuwe Afgonden (en andere gedichten)). Beide gedichten gaan over een arm. In de eerste bundel is het een arm met een opgerolde witte mouw, een palm en dichtgeknepen vingers. Het is onduidelijk of het de arm van een man of een vrouw betreft.

*Alto! dice el brazo, no
Halt! roept uit de arm, nee*

In de tweede bundel gaat het ook over een arm zonder lichaam. Maar hier roept de stijve arm associaties op met een hopeloze fallus. Er bestaat een vermoeden van

*a medias olvidado,
de algún asesinato
sin arma ni cadáver.*

*een halfvergeten gruwel,
een of andere moord
zonder geweer noch lijk.*

Ik stel me zo voor, dat het bij een bundel verder alleen om een arm zal gaan die omhoog steekt als in de enscenering van een toneelstuk van Samuel Beckett. Net als de steeds verder abstraherende boom bij Mondriaan: Boom II, De grijze boom en Bloeiende appelboom (1912).

De vergelijking gaat ook op wat betreft Micháns eigen tekeningen in het boek *Het Regent Rood in Buenos Aires* (2005): die uit 1992 zijn aanmerkelijk barokker dan die uit 2002. Het rood slaat tussen twee haakjes op verwelkte rozen en het gestolde bloed van een arm als uit de genoemde gedichten, een arm die symbool staat voor het generaalsbewind in Argentinië – een beeld om nooit te vergeten.

Composities

In 1982 kwam Carlos Micháns naar Nederland. Aan het Conservatorium te Utrecht studeerde hij compositie bij Hans Kox en Tristan Keuris en elektronische muziek bij Ton Bruynèl.

Ook in Micháns' muzikale ontwikkeling valt een vergelijking te trekken met de steeds abstracter vormgegeven boom van Mondriaan.

De *Cinco Canciones de Amor* (1988) voor bariton en piano op teksten van Pablo Neruda zijn bijvoorbeeld sterk visueel en voorzien van een suggestieve begeleiding.

De Apparitions (1990) voor piano geven een tussenpositie aan: het is, net als bij Mondriaan, aan de luisteraar of kijker om de Verschijningen al dan niet van een betekenis of beeld te voorzien. Maar in Phoenix (1997) voor orkest gaat het niet meer om een fotografische beschrijving van een stad die uit de as verrijst, maar om de geest van een stad in het algemeen. Om het even of dit Buenos Aires of Enschede is. In een toelichting bij de Trois étoffes anciennes (2003) voor altviool en piano zegt de componist streng dat het 'absoluut géén beeldende muziek is' en 'men (...) geen verhaal achter de afzonderlijke titels moet zoeken.'

Het woord abstract tenslotte komt voor in een toelichting bij Entre nous voor viool en cello uit hetzelfde jaar. Het is 'puur en zuiver een stuk abstracte, instrumentale muziek' aldus de componist.

Dit neemt echter niet weg dat bij een luisteraar toch beelden kunnen worden opgeroepen en ook mogen worden opgeroepen. Dat geldt bijvoorbeeld voor Thea Derks, die in een toelichting bij het Quartetto nr. 2 (1998) voor saxofoonkwartet schrijft dat het laatste deel hiervan, het Largo nostalgico, haar door de 'donkere kleuren en broeierige samenklanken herinnert aan een zomerdag die versterft in een nevelige zonsondergang.' 1

Nogmaals: de literatuur

Primair het rood van een zonsondergang op een Frans impressionistisch schilderij, maar met de donkere ondertoon en broeierige sfeer als in de gedichten van een Charles Baudelaire.

Sterker nog, de thema's en opbouw van Micháns roman Madurai, Madurai (1999) vertonen een opmerkelijke overeenkomst met Les fleurs du mal (1857) van Baudelaire. De trap bijvoorbeeld waarlangs de ziel bij Baudelaire in de afgrond verdwijnt, is verwant aan de functie van de trap die de vijver met de wonderlijke lotussen waar zoveel mensen in vast kwamen zitten bij Micháns. Zelfs de vleermuis komt zowel bij Baudelaire (nr. 78: 'Spleen') als Micháns (p. 129-130) voor! Wat bij Baudelaire voorts de dood is ('La mort'), is bij Micháns een hartaanval (p. 167). Beiden vinden de schoonheid in het lelijke, zoals Micháns in homo-erotische zin bij een man die bijna een kwart van zijn gebit mist (p. 146). Of zoals hij dicht:

*slechts twee: van schrik de ene,
de andere van smacht.*

En zo beschrijft hij Buenos Aires, de 'even monsterlijke als fascinerende metropool.'

Nogmaals: de composities

Dezelfde dubbelheid horen we terug in *L'ange maudit* (2000) voor viool en piano, ofwel de *Gevallen engel*. Op één of andere manier blijft het, zeker in de vioolpartij, een engel. De pianopartij daarentegen wordt sterker gekenmerkt door zowel 'een zekere exuberantie' als 'een voorliefde voor welluidende samenklanken, al schuwt hij het gebruik van dissonanten niet.' In zowel Micháns literaire als compositorische werk wordt een samenhang gevonden door zich herhalende regels of 'een paar duidelijk herkenbare motieven', zoals Frits van der Waa naar aanleiding van *Kaleidos* (*Sinfonia concertante* no. 3) (2000) voor klarinet, viool, piano en orkest schrijft.' 2

Zo wordt in de eerder genoemde *Cinco Canciones de Amor*, een liederencyclus, de éénheid tussen de liederen bereikt door het herhaald toepassen van dezelfde melodische, ritmische en harmonische elementen. Toch heeft ook elk lied, en bijvoorbeeld in het *Concerto da camera* (1993) voor viool en ensemble elk deel, zijn eigen elementen. Op die manier ontstaat telkens een rijke maar compacte doorwerking op basis van weinig materiaal, waarbinnen de afwisseling evenzeer aan onderlinge samenhang bijdraagt.

Hetzelfde geldt voor de drie delen van het *Concerto for saxophone and orchestra* (2009): elk deel heeft een eigen karakter, gekenmerkt door wisselingen van tempo en dynamiek. Zo maakt het tweede deel alleen gebruik van strijkers, harp en piano en wordt in het laatste deel de rol van het orkest beperkt tot een vrij percussief spel.

En: composities op eigen tekst

Het is interessant te kunnen constateren dat in de recentere werken die Micháns min of meer parallel aan zijn boeken schreef en die in enkele gevallen op eigen teksten zijn gebaseerd, in samengebalde vorm de hiervoor genoemde thema's terugkomen.

Neem de Spaanse tekst van het laatste gebed van de *Tres Plegarias* (Drie gebeden) (1999) voor gemengd koor en 12 blazers die eindigt met een strofe

waarin weer een arm voorkomt, maar dan wel een heel andere als in genoemde gedichten(bundels):

*Kom, Heer,
rust op mijn arm.
Wees mijn valk en ook mijn prooi.
Ik ben Uw pijl, God.
U, mijn doelwit.*

Een originele en tegendraadse tekst, waarvan de pijl weliswaar aan een bijbeltekst doet denken (Jesaja 49:2), maar evenzeer aan Cupido, die overigens voeten als de klauwen van een valk had. Zou de God waarop een pijl wordt gericht een verliefde Man of een dwaze Man zijn? Immers: een Wijze Man is immuun voor de pijl... 3

In een andere tekst van Micháns, die het tweede deel vormt van de Sinfonia Trajectina (2006) voor koor en orkest, komen herhalingen voor die wij ook uit zijn composities kennen:

*Sol Justitiae illustra nos.
Sol Sapientiae libera nos.

Sun of Justice, enlighten us!
Sun of Knowledge, set us free!*

In het derde en laatste werk op eigen tekst dat ik wil noemen, wordt de sfeer van rust en ingetogenheid van de beginselen van de jainleer uit India gesuggereerd door de cello die Tirthánkara (2002) voor koor en cello inzet. 'Suggestie' en het eerder genoemde woord 'integratie' zijn rake typering voor een componist/schrijver die al componerend en schrijvend op Nederlandse bodem tot integratie komt. Niet alleen van eigen noten en tekst, maar voor alles in de betekenis van toewending tot een vorm van onafhankelijkheid van denken, schrijven en componeren. Hierbij wordt het hele palet aan emoties afgetast, van de duistere kanten à la Baudelaire waarbij een zekere, voortdurende spanning aanwezig is zoals in het Strijkkwartet nr. 1 (1988; rev. 1990), tot een zekere lichtheid zoals in de Trois impromptus (1994) voor piano en zelfs etherische, verstilde sferen à la Mondriaan worden opgeroepen zoals

in het Strijkkwartet nr. 2 (1992) en het begin van de Sinfonia concertante no. 4 (2002) voor viool, altviool en orkest. Terwijl 'suggesties' van aan de ene kant minimal music en aan de andere kant folkloristische motieven uit Argentinië of ritmen uit India (in het hiervoor genoemde Tirthánkara) niet uit de weg worden gegaan. Hier is kortom sprake van een componist/dichter die zijn materiaal 'economisch' uitbouwt, onafhankelijk van de taal die hij als communicatiemiddel gebruikt: noten of woorden, Spaans of Nederlands. Taal die op den duur misschien verhalen uitsluit, maar werelden opent.

website: <http://www.carlosmichans.nl>

literaire uitgaven in eigen beheer: CMP, Johan Willem Frisostraat 3, 3583 JR Utrecht
genoemde composities zijn uitgegeven door Muziek Centrum Nederland

Dit artikel is een bijgewerkte versie van een eerder in de serie Dichtende componisten in het tijdschrift Mens en Melodie (jrg. 2006, nr. 5/6) verschenen artikel.

Els van Swol, 1996

COMPOSITIONS

CHAMBER MUSIC

Trois Portraits de l'Amour for viola and piano (2009)

vla, pi
10'30"

Trois Mélodies pour trompette et orgue (1977-80, rev. 2008)

tpt, org
10'30"

Nocturne-variation (sur un thème de W.A. Mozart (2008)

pi
1'40"

Dravidian Moods (2008)

ob, 2vn, vla, vc
17'

Trois Visions Tantriques (2006)

hrp, ssax, asax, tsax, bsax
8'

Trois Étoffes Anciennes (2003)

vla, pi
14'

Entre Nous (2003)

vn, vc
12'

Pianokwartet (2001)

vn, vla, vc, pi
11'

Igoriana (Three glances at The Rite of Spring) (2001)

cl, vn, vla, vc, cb, pi
11'

L'Ange Maudit (2000)

vn, pi
8'

Divertimento (Nr. 3) (2000)

(Variations on a Tamil Lyric)
8str
14'

Purana (1999)

asax, pi
10'

Après Minuit (Alternances II) (1998)

ssax, vn, hrp, perc, pi
11'

Quartetto Nr. 2 (1998)

4sax
16'

Ricorrenze (Concerto per cinque Nr. 2) (1996)

ob, cl, vn, vla, pi
15'

Cinq réflexions (sur un thème de Béla Bartók) (1995)

vn
15'

Trois impromptus (1994)

pi
11'

Kwintet (1994)

2vn, vla, vc, pi
23'

Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ

(J.S. Bach) (1993)
4str (8 ad lib.)
3'

Sonata (1993)

vla
14'

Suite en noir (1993)

bcl
11'

String Quartet Nr. 2 (1992)

4str
20'

Divertimento (Nr. 2) (1990)

fl, ob, vc or bn, clav
8'

Burlesque (1990)

vn
6'

Apparitions (1990)

pi
20'

Quartetto Nr. 1 (1989)

4sax

Four movements (1989)

vc, pi
13'

Episodes for 18 players (1989)

fl, ob, cl, cl.b, fag, cor, 5 perc, pi, hrp, 2vn, vla,
vc, cb
13'

String Quartet Nr. 1 (1988, rev.

1990)

4str
17'

Suite for Erwin, Paul and Susan

(1988)
film music
10'

Sonata (1987)

vc
16'

Como un viento del Este (1987)

text by C. Micháns
electronics
11'

Three minimal preludes (1987)

pi
12'

Joy (1987)

3pi
7'

Concerto per cinque Nr. 1 (1986)

cl, tpt, vn, vc, pi
13'

Flames (1986)

electronics
9'

In alta solitudine (Sonata Nr. 2)

(1986)
vn
14'

3 Pezzi (1986)

pi, mar
4'

Quatuor (1986)

4cl
15'

Trioфонía (1986)

electronics
7'

Music for harp and clarinet

(1985)
hrp, cl
9'

Divertimento (Nr. 1) (1985)

5tpt
7'

Musica funebris (1984 rev. 1995)

cl, vc, pi
20'

Musique pour saxophone (1984)

sax
8'

Rapsodia (1983)

vla or vn
6'

Sonata Nr. 1 (1983)

vn
17'

Cinq pièces de clavecin (1983 rev. 1995)

clav
11'

Muziek voor twee violen (1982

rev. 1995)
2vn
12'

Tres movimientos perpetuos
(1982)

pi
6'

Sonata (1980)

org
25'

Tema, Toccata y Fuga (1977)

org
11'

Toccata (1971)

pi
3'

ORCHESTRA/LARGE ENSEMBLE

Sinfonia Concertante Nr. 5
("Imaginaire") (2010)

cl, hrp, orchestra
20'

Concerto (2009)

ssax or asax, orchestra
19'

**Concerto for Harp and Orches-
tra** (2006)

hrp, orchestra
27'

Three cadenzas for Mozart's violin concerto Nr. 5 in A (2005)

4'

Sinfonia Concertante Nr. 4

(2002)

vn, vla, orchestra

21'

Kaleidos (Sinfonía Concertante Nr. 3) (2000)

cl, vn, pi, orchestra

30'

Phoenix, symphonic overture

(1997)

15'

Cadenza for J.C. Bach's Sinfonia Concertante in A Major (1996)

vn, vc, orchestra

1'30"

Sinfonia Concertante Nr. 2

(1996)

vn, vc, orchestra

24'

Alternances (1995)

ssax, asax, tsax, bsax, str

13'

Concerto da camera (1993)

vn, ensemble1

16'

Mouvements concertants (1991)

pi, perc, str

22'

Concerto Breve (1990)

orchestra

11'

Joy (1987)

minimal overture for orchestra

7'30"

Sinfonia Concertante Nr. 1

(1987)

2vn, str

30'

Tres piezas (1980)

para orquesta de cámara

10'

VOCAL MUSIC

The Fall (2008)

text: John Wilmot, Earl of Rochester

tenor, pi

1'30"

Drie Drentse Gedichten (2008)

text: Suze Sanders

choir and orchestra

11'30"

Dos Abismos (2008)

poems: C. Micháns

female choir a cappella

7'30"

And Nothing Death (2007) (Three

Wilmot Songs)

sop, choir, orchestra

18'

Sinfonia Trajectina (2005/06)

words: C. Micháns
mixed choir, large orchestra
25'

Quid hoc dementiae est? (2004)

text: Erasmus
double choir, orchestra
16'

Tirthánkara (2002)

text: C. Micháns
choir, vc
10'

Tres Plegarias (1999)

text: Micháns
choir, 12 winds
13'

...Et nova sunt semper (1995)

text: Ovidius
choir, 5wind
11'

Dans les plis (1994)

text: H. Michaux
choir
10'

Six épigrammes (Martialis) (1993

rev. 1995)
choir, hrp, 5str
12'

Terracotta (1994)

text: A. Heidweiller
tenor, pi
3'

Vijf monogrammen (1994)

text: I. Gerhardt
female voice, pi
13'

Le Cortège d'Orphée (1993)

text: F. Apollinaire
choir, acc ensemble
18'

Salmos (1992)

text: F. de Quevedo y Villegas
choir
21'

Correspondances (1991)

text:: de Nerval, Flaubert, Baudelaire
bar, choir, orchestra
25'

Syrinx (1990)

text: Ovidius
choir, orchestra
19'

Herbstlieder (1989)

text: R.M. Rilke
choir
15'

Cinco canciones de amor (1988)

text: P. Neruda
bar, pi
13'

**Twee lofliederen voor Hemel-
vaart** (1987)

female choir, pi ad lib.
6'

Zes Gelderse gedichten (1986)

text: Gerhardt, v. Duinkerken, Achterberg
choir
16'

Magnificat (1985)

sop, choir
20'

Sanctus (1978)

sop, choir, org
10'

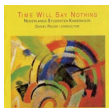
Du Dunkelheit (1978)

text: R.M. Rilke
choir
4'

J'ai étranglé mon frère (1976)

text: R. Char
choir
3'

COMPACT DISCS

Herbstlieder

NSK (Netherlands Students Chamber Choir) cond. Daniel Reuss

*Erasmus VH158

Herbstlieder

Vocaal Ensemble PANiek

*Contrapunctus Musicus VC2446

Herbstlieder

Kamerkoor Mnemosyne cond. Caroline Westgeest

*Contrapunctus Musicus CMCDR00528

...Et nova sunt semper

Choir and Ensemble of the Free University of Amsterdam cond. Bou-dewijn Jansen

*VU-CD-02

Quartetto (Nr. 1) for saxophones

Koh-I-Noor Saxofoonkwartet

*KIN mvc 970407

Apparitions pour piano

String Quartet Nr. 1

String Quartet Nr. 2

Ronald Brautigam

Raphael Kwartet

*cmp 9701

Apparitions pour piano

Scarlett Brebion

*Ludiq Records 2006

Sinfonía Concertante Nr. 2

Phoenix

Liza & Dmitry Ferschtman / Radio Chamber Orch. cond. Thierry

Fischer

Orkest van het Oosten cond. Jurjen Hempel

*cmp-9801

Magnificat

NSK cond. Hans Leenders

Quartetto Nr. 2, for saxophones

Koh-I-Noor Saxofoonkwartet

*MGN

Burlesque

In Alta Solitudine (Sonata Nr. 2)

Cinq Réflexions

Three Minimal Preludes

Trois Impromptus

L'Ange Maudit

Violin: *Tjeerd Top*

Piano: *Mariken Zandvliet*

*cmp-0101

Three Minimal Preludes

Jeroen van Veen

*brilliantclassics 8551

Sinfonia Trajectina

Choirs and ensembles of Utrecht University cond. Bas Pollard

*Decafonie 2006, Utrecht University

And Nothing Death

Six épigrammes

Quid Hoc Dementiae Est?

I Romantici cond. Chris Pouw, soprano: Marieke Steenhoek

NSK and ensemble cond. Maria van Nieukerken

Toonkunst Rotterdam Philharmonic Choir & VU-Orkest cond. Daan

Admiraal

*cmp-0802

Sinfonia Concertante Nr. 4

Concerto for Harp and Orchestra

violin: *Ronald Hoogeveen*, viola: *Francien Schatborn*, *Radio Chamber*

Orchestra cond. Kenneth Montgomery

harp: *Lavinia Meijer*, *Radio Kamer Filharmonie cond. Thierry Fischer*

*cmp-0801

CONCERTO FOR HARP AND ORCHESTRA

I. Largo assai (♩ = 38-42)

(2006)

Carlos Micháns

gr. con.
perc.
t. lam.

pp ppp

pp p

Arp. A B# C# D E F# Gb

f mf f f mf f

Cb. pp

gr. con.
perc.
t. lam.

mf

mf

Arp.

f

Cb.

gr. con.
perc.
t. lam.

f

f

Arp.

f

Cb.

A

Lento e nobile (♩ = ca. 66)

Music for Harp and Clarinet
(1985)

Carlos Micháns

Cl. (Clarinet part in C)

C# D# E# F# G# A# Bb

mf f f mf

f ff

poco irregolare

pp e cresc. poco a poco...

rit. molto rit. ff

accel.....

Ipo. I

rit. p f

C# irregolare

accel.....

TROIS VISIONS TANTRIQUES

pour harpe et quatuor de saxophones

(2006)

I. MAHAKALA: Presto energico (♩ = 132)

Carlos Micháns

Musical score for saxophones and harp, measures 1-4. The saxophone parts (sax-s, sax-a, sax-t, sax-b) are in 4/4 time. The harp part (Arp.) is in 4/4 time. Dynamics include *f*, *ppub*, *molto*, and *ff*. The key signature is one sharp (F#).

Musical score for harp, measures 5-8. The harp part (Arp.) is in 4/4 time. Dynamics include *ff* and *f*. The key signature changes to two sharps (F# and C#).

Musical score for saxophones and harp, measures 9-12. The saxophone parts (sax-s, sax-a, sax-t, sax-b) are in 4/4 time. The harp part (Arp.) is in 4/4 time. Dynamics include *f*, *p*, *mf*, and *molto*. The key signature is one sharp (F#).

Musical score for saxophones and harp, measures 13-16. The saxophone parts (sax-s, sax-a, sax-t, sax-b) are in 4/4 time. The harp part (Arp.) is in 4/4 time. Dynamics include *f*, *ppub*, *molto*, and *ff*. The key signature is one sharp (F#).

Music Center The Netherlands

Rokin 111
1012 KN Amsterdam
T+31(0)20 344 60 00

www.mcn.nl

